

A Közép-európai Fotográfusok Házában a visegrádi országokból meghívott fiatal fotósok mutatkoznak be

A kiállításon a visegrádi országok fiatal fotósai vesznek részt, akiket mindenhol a helyi kurátorok válogattak ki. A Közép-európai Fotográfusok Házában a visegrádi országokból meghívott fiatal fotósok mutatkoznak be

A kiállításon a visegrádi országok fiatal fotósai vesznek részt, akiket mindenhol a helyi kurátorok válogattak ki. A kiállítás társkurátorai: Krzysztof Candrowicz (Lengyelország), Lucia Lendelová (Szlovákia), Tomáš Pospěch (Csehország). A tárlat anyagát először Budapesten (2005. június) prezentálták. Pozsony után Lodzban, majd Prágában mutatják be.

A nemzetközi kiállítás alapkonceptiója Csatlós Judittól és László Gergelytől ered. E koncepcióval „a fotóművészetben belül is egyre inkább előtérbe kerülő személyes napló műfajának mai jellegzetességeire kérdeznak rá. A kiállítás arra hoz példákat, hogyan látják saját magukat és közvetlen környezetüket fiatal fotóművészek, akiket a választott médiumon és a szubjektív művészi nézőponton túl a régió kulturális hagyományai és szorosan összefonódó történelme is összeköt. A fotósorozatok többek között a személyesség-személyiség, az önmagunkkal való szembesülés és a mai világunkra jellemző életsémák problémáit járják körül.” Vagyis a kiállító művészek fotográfiáikkal – az önvizsgáló naplójelleggel – arra keresnek és próbálnak választ adni, hogy az alkotó mint individuum és művész milyen pozíciót tölt be a társadalomban.

Daniela Dostáľková (Csehország) kompozícióival használati utasítást ad az élethez: egy modellt pózba állítva lefotózott bizonyos hétköznapi szituációkat, rituálékat, tevékenységeket – például evés, fésűlködés –, s ezekhez a helyzetekhez ad használati utasításokat oly módon, hogy a fotó mellé csatol egy ábrával, technikai paraméterekkel, műveletleírással ellátott „nyomtatványt”.

Fabricius Anna (Magyarország) Használt adatok című sorozatán megörökített élethelyzeteket „hamisít” saját történetekké. A képek alá kiegészítő, narratív szöveget ír, amellyel a megörökített valós szituációról közöl adatokat. Ám e szövegekkel úgy mutatja be a kép tartalmát, mintha a különféle helyzetekben megnyilvánuló idegen személyek története saját rokonainak, ismerőseinek a története lenne. Ily módon a képei „egy fiktív, de megtörtént eseményeken alapuló történetet hoznak létre”.

Aneta Grzeszykowska és Jan Smaga (Lengyelország) Alaprajz című fotókompozíciójukon egy magánjellegű tér röntgenfelvételét adják: felülnézetből mutatnak be rendkívüli részletességgel berendezett magánlakásokat. Otthonokból, intim szférákból közvetítenek információkat, olyan élményt nyújtva, mintha reality show-ba kukkantának bele.

Valami hasonló hatást kínál Jana Hojstricová (Szlovákia), aki még intimebb szférába invitál bennünket. A reggeli, ébredés utáni saját intim rituáléjáról mutat be egy barnás tónusú „lusta” képnaplót, amely nagyon intenzíven hat a nézőre – hatására felidéződik benne saját reggeli privát rituáléjának emlékképe.

Kerekes Gábor '75 (Magyarország) Ágyak (vándorlás) című képsorozata az ember és környezete kapcsolatáról, egymásra hatásáról közvetít hangulatokat. A magyar fotográfus három éve vándorol, több-kevesebb időt töltve egy-egy helyen. Ahogy fotóihoz megfogalmazott kísérszövegében vallja, „a fotósorozat annak a helynek a megörökítése, képi megőrzése, ahol aludtam és felébredtem. A képeket mindig ébredés után készítettem. (...) Az ébredés utáni kupiban, az álomból való kilépési pillanatokban próbálok elkapni a hellyel való összeolvadásom auráját.”

Lucia Nimcová (Szlovákia) Nők című sorozatával saját környezetükben fotóz különböző korú,

Írta: Új Szó

2006. január 24. kedd - Módosítás: 2006. január 24. kedd

különböző társadalmi rétegekhez tartozó nőket.

Igor Omulecki (Lengyelország) 1998 és 2003 között készült fotósorozatának a címe: Gyönyörű emberek gyönyörű helyeken. Miként projektjével kapcsolatban megfogalmazta: „ez egy olyan művészeti alkotás, amely a lengyel mentalitás egy vetületét és szépségét fedi fel”. A „gyönyörű emberek” Lodz városában élnek, valamennyien művészek s a fiatal fotográfus barátai. A „gyönyörű helyek” pedig panellakások belső terei, amelyek „autentikus, lengyel gyártmányú tárgyakkal vannak tele”.

Aleksandra Vajd (Szlovénia) és Hynek Alt (Csehország) Férfi Nő Befejezetlen című portrészorozata – ahogy a cím is utal rá – egy befejezetlen alkotás férfi és nő befejezetlen kapcsolatáról. Képek egy folyamatról, amelyben két fiatal – akik úgy döntöttek, hogy egybekötik az életüket – portrék sorozatával dokumentálják kapcsolatuk fejlődését, közeledésüket egymáshoz, feltárulkozásukat egymás előtt. E sorozat képei „megragadják és újrateremtik a kölcsönös megfigyelés intenzív pillanatait”.

TALLÓSI BÉLA